

25.

630

Tro

† Stutt agrip

um

Vardeplanna

Rytsemd og Ræktan,

samantekid

af

Jacob Kosoed Trojel,

Capellane i Bissenberg og Sione,

og sende

hvi Konunglega Danske

Landhusholdnings Sælskabi;

samt utdeelt til almenningis nota og Islande,

og

uppaa Høss Kostnad prentad.

Landsbókhusafn

I Kaupmannahöfn,

aa 1772, af Brødrene Berling;

Ronunginum

09

Fødurlandinu.

Sælskabsins Formáli.

Eingt þorð er að því að Sælskabið; segi í hverju skini það hefir utgefið þetta stutta ægrip um Jardepla vortinn, er þess Verdugi svarandi. Meðlimur Velæruverdugur Presturinn Sira JACOB KOFOED TROJEL hefir sendt því og samanteked, sökum þess að sialft ægripsins Innihaldið og Sælskabsins eigin framboðnu Verkslaun fyrir áður greindra Epla dyrkan bera noglega vitni um hvarfyrir það hefir gjört verid.

Sælskabið er nú þegar komið að raun um, að bæði í Dan-mörk, Noregi og á Íslandi tekur Jardepla ræktin að fara í vort og utbreida sig meir og meir; það oskar því ekki einasta að sama mætti vel lukkaz, heldur og einnig ætlar það með verkslaunum að upphvetia fólk til að efla og auka við það sem komið er.

Þess vegna utbítir það og nú strax
þessum Bæklingi sem bygdur er á eigin
reynslu og færfrodum bændum er ósldungis
ómissandi, sákir þess að þar af má læra
rett, flíott og með ábata að sá, planta
og færa sér í nýtt Jardeplið í þessum Nor-
durlöndum.

Í þá aðra Edition af þessum Bæk-
lingi, ef hennar skýldi meðþurfa, hefir
Sælskabið ásett sér að innfæra allt það
sem markverdugt og nyttsamlegt kynni í líos
leidaz um þenna Jarðarabætt, og ein-
kánlega ef einhverr gæti með stærri ábata
enn áður er sked, fært sér sama til nota.

Að lýftum recommenderar Sælska-
bið sína Fyrirtekt með utgáfu Bækling-
sins og aðrar þess Framfaræindir sínum
velþenkandi Meðborgurum, hverra um-
sorgun og Kærleika það daglega sér fara
þarandi og verða almennilígan í öllum
Konungssins Ríkium og Löndum.

Inngan.

Inngangurinn.

Sættlendirskir Jarðar æbrytur, nefnelega Kartoflurnar, hverra bustadur eiginlega hefir verið í Perú, hvadan þær eru komnar og fluttar inn í Norðurlöndum, ætti vissulega sakir sinnar margfoldu nytsemdar og fríðleika með grangæfni að yfirvega af alþýðu, en þó einkum öllum Sveita-bændum.

Tíður æbrytur er fyrri nokkurum árum orðinn kunnur í enum dönsku Landum, og hafa menn það að þakka Profastinum Sira LÜDER í Glücksborg að mestu leiti, hver og einnig í morgum öðrum þóttum hefir gjört sínu Fæðurlande mikid gott.

Það er eg hafði fengið að vita hversu vel honum gekk, þótti mér vænt um, og fékk mér Kartoflusæ hvar þessum góða Manni; reyndi

Jungangurinn.

Þíðan til í nokkur ár samfelld að laxta þenna á-
vægt vara, og hefir það tekið allvel. Minum
fotsporum hafa aðrir fylgt, svo að Jardeplin
hér á Sioni eru sumstadar mikid brúkanleg ordin,
og til stórra nota; en þó sökum þess þau ekki
voru svo almenn sem að visu vera ætti, þá let
ég þegar prenta árið 1766 litinn Bækling um
þessháttar, sem donum bráðar tvístradið hin-
gad og þangad gefið. Og með því ég hefir ekki
efni til að utdeila svo miklu sem með þarf til al-
menninga nota; svo gleði ég eigi allitíð við, að
það Konungliga Landhúsholdnings Sælstab
hefir lofað að laxta þenna minn framboðna Epla-
bækling verða af almenningi brúkadan, ef hann
felli því vel í ged.

Eg hefi þar fyrir ásett mér í þessu bók að
segja skilmerkiliga frá, hverjig menn eiga að
toma Jardeplunum til að groa, og síðan hvar
til þau brúkað.

Tyrsti Capítule.

Um

Jardepla-fenginn.

Eg kalla her þenna ævöpt Kartoflur, Nasnid.
annars heitir hann almenniliga
Patætur, íasnel þott nasnid ei-
ginliga tilheyrir einni Bestindiskri Ur, er
kallað Convolvulus Batatas, edur Ber-
mudiskar Patætur. Menn kynnu að kalla
la ævöptinn Jardeple, því það semir
fer vel að vora tungu. Þannig heita þær
ög sumstadar í Þýðskalandi; en aðrir
meina þar með enar svo kalludu Jorð-
Ar-
tiskokker (a), sem nokkurir að sonnu þek-
kia, en eru þó ei til stórra nota. Að nok-
kura Þýðskra og Svenskra dæmi mætti
þær og svo heita Jarðperur; þó veit ég
eigi Orsök þar til, því þetta Nasn getur
eiginliga ekki heimfærst nema uppá eina
ferdeilis tegund þaraf, sem er lengri enn
A 3 þinar

(a) Helianthus tuberosus Linn.

hinar. Eg vil hér íafna brúka Mafnib
Kartoflur.

Skirir
þessarar ur-
tar og hén-
nar ymstra
tegunda.

Kartoflur er ein Jurt, sem af Jur-
taspekingum kallaz Solanum tuberosum,
og af sumum Esculentum: -hun hefir æ-
fi margar greinir, og þér blómstur og
mikil fræ, og breiðiz æfsliga út við ro-
tina. Af þessari Ur eru margar tegun-
dir: eg vil utmæla þær sem eg þekke, og
hefi gíort einhverja raun með. Þær eru
þessar:

Snöttottar raudar bera bleiklifröud Blóm-
stur.

Langar raudar bera hvít Blómstur.

Snöttottar gular, ellegar Hollenskar bera
og svo hvít Blómstur.

Slatar gular, edur Engelskar bera lifröud
Blómstur.

Litlar gular, sem fólk heilbur að se Írlands-
skar (b). edur þær svo nefndu Kastaníu
Patætur er bera blá Blómstur.

Su

- (b) Í eingu Landi eru fleiri Tegundir af Kar-
toflum edur Patætum enn í Írlande, og
þær æ meðal eru og svo þær Litlu gulu,
og íafnframt í síðustu Englandi. Því í
Lancashire er ætíð sáð nýjum Írskum Pa-
tætum, og þær bestu Írsku taka einnig þær
við storum framsörum.

Gu síðasta Tegund er hordust, smakkar best, og synir þess vegna fremur öllum hinum að vera ætíð monnum til víðurlífs.

Jurtin er að sonnu friðsöm enn þar er aðvörturinn optastær er litill, og menn eiga mikid bægt með að taka hann upp af Jördunne, vegna þess ræturnar flækja saman; þar vil eg ei ráða neinum til að sæk mig miklu af þessari tegund, utan ef maður getur selt dagslega nokkud tölverdi.

Hinar aðrar Tegundirnar, sem allar eru stærri og miðríkari, samt nýtsamligri til ymsra budþyginda, og einn eigin til geymslu, ættu því hellst að ræstaz. Estir nokkurra ára raun hefi eg þreifad á, að enar hnoðtöttu gulu edur Hollendsku eru arbatameiri enn stær hvor af þeim Raudu tegundum; En með því eg hefi lært að þekkja og prófa þar Engelsku, þar verð eg að virða hana meir, vegna þess hun dafnar mikid flóttara, og er fullvaxta fyrir enn hinar aðrar; jar, þar að auka til allrar þukannar nýtsamleg.

Kartoflur vaxa í allslags Jörd, Jörðarinnar sem ei er allt ofhord, þung eda rakasöm; þó er laus og lett Sand- og Mollur Jörd hin besta; jar, eg hefi íafnvel sed Jurtin-
nar aðsig-
fomulag.

ni sáð uppi á hordum og þurrum sand-
hóslum, og for það öllu vel.

Item Til-
búningur.

Því lausare og ofeigare sem Þor-
din er, þess yfirflotanlegri avöxtur er í
vandum (c). á haustin hlýtur maður
ad plægja Jördina einnufinni eða tvísvar,
og aptur tvísvar (d) á vorin. Hvert
sinn áður enn plægt er ad nýu, er nauðs-
synlegt ad harkað sé, þó eigi utan í þur-
vidri.

Plöntu-
nar reglur.

Su rétta aðferd ad planta Kar-
toflur er í því innifalin, ad þar er buið
er ad plægja síðsta sinni, dregur maður
snæri yfir um þveran áfurinn, með svo
mörgum hnutum edur merkium á, sem
álsna talan er. Síðan er tekinn hæll eða
spadi, og stungnar holur í Jördina, her
um 4. edur 5. þumlunga diupar; og má
eðfe minna enn álsnar bil vera milli hver-
rar holu; þar í er lögð annaðhvort ein
stor (e), ein meðelmarta, ella tvær eða
fleiri litlar Kartoflur, og þakid síðan með
mold

(c) Regnid næir betur ad samblandað Jördun-
ni þegar diupt er plægt; og þarfyrr grar
fjurtin miklu betur.

(d) Í Englande bera menn á, og plægja niður
snemma voris vel suna og gamsa mykiu,
í því flini ad avöxturinn verði meiri.

(e) Þáar storar Kartoflur flax meiri rotum í
áanaglanlegri Jörð, enn margar litlar í
minni Jörð sinnaz þægara og hindra lífa
eftirkomanda árs vort.

mold ur næstu holu. Myklu gengur
verfid fljótara, ef einn fer undan með
spadann, og stingur holurnar í afurinn,
en annar kemur með Kartoflurnar í
stautklæði, og leggur þær nidur sem
vera æ. Þegar fyrsta roðin er buin, er
snærid flutt um eina alin betur upp æ af
furinn; verdur þá bæði æ breidd og
lengd í alin millum hverrat holu; og er
því farid fram þangad til afurinn er
buinn. Wenn kynni æn esa að fasta
Eplunum midt í Þlogfarid (f) og stilla
svo til að annaðhvert þlogfar yrði audt.
En með því ræturnar uppæ þenna má-
ta síðan eru í stærri hættu, og eingan
vægin plantaz regulega, sem flytir þó
fyri síðarmeir; þá ræð eg heldur til að
bruka fyrst greinda aðferð, er ei er svo
þæg sem menn ætla, áður en nokkur til-
raun er gíör. Afurinn má ekki vísa;
upp eptir það buid er að sa, fyrr enn
menn hallda að avöruren se farinn að
spretta. Komi svo þurr og godur vedur-
dagur, má Afur-ríifurinn draga; um
Þordina, er þá verdur miklu lausari,
og illgeesid rætiz upp. Ef um er bilt
moldinni með Afur-risnum strax sem
buid er að planta, og kemur síðan regn,
þá

- (1) Sumstadar í Englandi þá plágt er í öðru
sínni er millum þlogfaranna hálf önnur
alin, en þlog forin eru þó æ dýpt 7. og
stundum 8. þumlungar; þá í eru lagðar
ræturnar og huldar moldu; en 18. þum-
lunga bíl audt millum hverrar.

Þá verður mældin hardari, og áður greint verkfæri getur eigi gíort slíkt gagn sem annars.

Plöntu- Sidast í Apríli eða fyrst í Májo (g)
nar Tíðin. er Tíð að planta tíðan ávöxt, þó mega menn í því vera bundnir við vedrættu farid, og aðgæta hvort heitt eða kallt er úti, regn eða þurrvidri. Að planta í regne, væð eg eingum til, og varla fór enn tekur að hitna í vedrinu (h); ella liggur ávöxturinn lengur, og velldur því að Jllgresíð sprettur þá odum upp, og kæfir Sæðid niður.

Þegar Jurtin er svo vaxta vordin
Jurtarin- að hun þekkist frá audrum, þá skal losa
nar með- jördina með því breidda verkfæri, er kallað
hóndlan. þá Zaki, og er máláð á fyrri mynd Tóblunnar. Þar með verður Jllgresinn utrúð og ávöxturinn fær meiri og meiri þroska. Og að því bunn, þristir máður Jördunni upp með hverri plöntu, eins og almennilega er farid með hvítu Kál. Þetta starf urheimtir eigi mios mikla ervidisimuni; en velldur þó því að bæði verða Kartoflurnar miklu fríosamari og jörðin hreinari og hagamlegri til annara

(g) En í Íslande optast nær seinast í Májo eða fyrst í Júnio.

(h) Kallði er þessarar Notar svarinn óvinur. Þegar eigi er að ottaz fyrri frosti í Englandsi, er Áturkarlinn slíotur til að planta Jurtina, einkum þar sem Jörðin er þur.

annara sæðis tegunda. Þetta er og það síðasta ervidi þangad til Uppskeran byrjað utan regn eða þurrvidri gangi lengi, því þá þurfa menn að hreifa upp á akrinum að nýu með áður greindu Berkfæri, og þrista upp með Zurtunum, þó svo varliga að Eplin stemmiz ekki, er taka að þroa við rotina, undir eins og Zurtin blómstrar.

Menn afkasta annars þessu Berki, ^{Um Epla ploginn.} til að spara kostnað og fyrirhöfn flötara, enn áður var greint, með einslags plogi, sem maðladur er aptan við Bæklingunn með annari mynd toblunar, og Álfurkarlinn Ólafur Jörgeðson í Kaarðbiarge hefur á Þione hefur fundid upp á nökkurrar tilhælfar og eptirsnids. Þvír utan það að því ploginum gengur einn Eykur er hann frætleitur aðrum í því að Smidurinn hefur gíort á hann 2 molldfialir, og plogjárnid verður eins á báðar síður. Árdurinn kann eptir maðlverksmyndinni áudvellðliga að smidað; þetta einasta er aðgætandi, að á millum molldarfiafanna se ekki lengra á baka til enn er á millum Eplareitanna, sem menn leida hestian í millum til þess að þrista iordunni báðummegin upp með urtinni. Einngi kann neita at þessi plogur se til mikils gagns, hægri verka, og nýtt semdar. En þó er þess gætandi, að læta ekki miðg lengi bida að hreinsa og losa Jordina í millum Jardeplanna, þangad til Plogurinn

gurinn verður brúðadur til að þrífsta
 Þordunni að; því ella þroaz Illgresid i
 arkafa, og Zurtin missir allra nota af
 Zardarinnar billtingu. Þar fyrri væð
 eg, að madur þegar strax er Zurtin spret-
 tur upp losi molldina með hakanum,
 sem áður er sagt; edur taki molldar fja-
 linnar af ploginum, og plægi með plog-
 num alleina, til að stöðva Illgresid og
 gjöra molldina lausa, þangad til Zur-
 tin hefir náð þeim vexti að molldin má
 þrífaz; að; og þá brúfar madur ploginn
 með Ziolunum, sem áður er sagt.

Uppskeru-
 tíminn.

Síðast í Septembri eða fyrst í Oc-
 tobri taka blóðin og berin að verða gul,
 og er þá máttulegt að grasa ævortinn
 upp áður enn freys á næturnar.

Enar smáu Jelsendsku edur Kas-
 staniu Kartoflur eru undanteknar, sa-
 kir þess þær verða ekki fullvaxta fyrr enn
 í October Mánnadi, og þola heldur full-
 dann af því þær eru digrari.

Aðferdin.

Eingi þörf er að grasa Kartof-
 lurnar upp; miklu hægra er, ef Þordin
 er lin, að slita þær upp með öllu; því
 þá fylgia Eplin með, er skilið eiga frá
 rotinni. Síðan gæta menn að í holu-
 num, og rannsaka annaðhvort með
 Zakanum edur Treksaxu, hvort nok-
 kud er skilið eptir.

Það

Það sem ætíð er til neytslu innan vetrar nætta, má geyma; ær lopti uppi, forðe.
 edur annarstadar ef vill; en það sem ær
 að bida til sumar mála, er best að grasa
 í mólld. Alnardiup gróf í hátt liggjandi
 de þurri Jörð er góð hirska fyrir hver-
 dags Epli. Gröfin skal vera víðari ne-
 dan enn ofan sakir vatnsins, og þekja
 til með mólldu, og heyi ef menn vilja
 þegar fallt er. Madur getur og geymt
 Epli í Tunnu (i) og hláð ad mýlsnu
 öllum megin: hey og hálmur eru ofgífin
 að þekja með vegna fulldans.

Sæ er vill geyma meira, ætti að
 byggja rúmgott hús, og láta þakid ei-
 nast standa upp af Jördunni: hlidveg-
 girnir skulu gervir af grioti, svo mólldin
 naxi ekki að falla inn; og þar í hleður
 madur Eplunum tveggja alna hátt hve-
 ri ofan ær annað eða meir, lætur hálm
 eða hey í millum þeirra og þakins, og
 lykur síðan dyrunum aftur svo óhátt se
 fyrir fullda.

æ vorin velur madur stórar Kar- Hvernig
 tofur til að planta, vegna þess þær al- brenna ær
 mennilega eru betri. Í Martio þegar víð Kartof-
 frostinu linar takar þær upp úr grösinni, lu sæðid ær
 leggja ut ær loptid í hálm of þekja vel, vorin.
 svo

- (i) Se Epli ekki þur, eða í hrugu saman, er
 hátt víð þau mörkni, nema sandur eða þur
 mólld liggir öllum megin.

svo þær nái að groa þess betur til sárð-
tidarennar, en þó mega menn ekki utan
með hosi láta þær vaxa, áður enn plón-
tunartíðin kemur, og því er betra án-
nadhvort að taka hálminn ofan af, edur
planta þær því fyrir, svo greinirnar nái
ekki að brotna edur flemma.

Um Fræ-
plöntun-
na.

Kartoslufræid, verður í þessu Lan-
de optast fullvaxta. Einnig er mögulegt
að umplanta Zurtana eins og aðrar er
arvorturinn tekur að gylfna við rotina;
en sakir þess að Kartoslurnar á fyrsta
ári vaxa ekki mikil, og plöntunarstar-
fið er meira enn ervidid fyrir síðustu Epla-
sæðinu; þá er eingi þörf að safna Fræis-
nu, utan naudsinn tilteki, og menn vilje
öðlast ungar Kartoslu.

(Epla feng-
sins ábata
og kostna-
ðar Reik-
ningur.

Mókkurir meina, að Epla fengur
inn útkrefi ósmífinn kostnað og fyrirhyg-
giu, og því hlýr eg að giera Reikning
uppar Kostnað og ábata í sögðum
posti.

Þili menn planta heilan tunnur
forns-akur, þá þarf þar til 4 og jafn-
vel 5 tunnur Epla, sem hingat til á vo-
rin að meðreiknudum verrar geymslu-
launum hafa kostad 2 Dali St. Courant
hver; kosta 5 tunnur alls 6 Rd. 4 Mk.
edur 2 hundr. 44½ Tiska.

Fyrir

Syrir ad plægja og fletta
Jordina med afurrisnum 4
sinnun, hvert sinn 4 Mk. eru 2 Rd. 4 Mk.

edur 113 $\frac{1}{2}$ Siskar.

Fæda og laun fyrir átta
Evennmenn um daginn sier
hver 12 Skilling er 1 Rd.

edur 42 $\frac{2}{3}$ Siskar.

átta 10, edur 12 vetra
ungmenna Fæda og Laun, sem
eiga ad þrista molldinni upp
med jurtunum, og losa jar-
dar skorpuna; hvers um da-
ginn 8 Skild. er 4 Mk.

edur 28 $\frac{1}{2}$ Siskar.

24ra vinnumanna Laun einn
dag 4 Rifisd. er 4 Rd.

edur 1 hundr. 50 $\frac{2}{3}$ Siskar.

Öllu þessu getur einn vin-
numadur med ardur greindum
plogi og einum eyf askastad at
einum degi, og þar fyrir þarf
ei Kostnadirinn ad verda meir
en 1 Rd. edur 42 $\frac{2}{3}$ Siskar.

Til uppstærrunnar þarf her
um 48 Konur og Karla, það
er ad segja

8 Binnu Menn fyrir 1 Rd. 2 Mk.

edur 56 $\frac{2}{3}$ Siska.

20 Binnu konur 2 Rd. 3 Mk.

edur 106 $\frac{2}{3}$ Siska.

og 20 Ungmenni 1 Rd. 4 Mk.

Verdur Kostnadirinn tilsam. 20 Rd. 3 Mk.

edur 7 hundr. 34 $\frac{2}{3}$ Siskar.

og Þegar plogurinn brúfast eðfe meir
enn ² ² ² 17 Rd. 3 Mk.
eður 6 hundr. 26 $\frac{2}{3}$ Tískar.

Greindur afur ber iafnligast 80, 100,
120. og stundum fleiri tunnur Jardepla.
Latum nú vera, að fyrir eina tunnu, sem
aður hefir kostad 5 eða iafnvel 6 mörk,
færist eðfi meira enn 4 mörk, er og ætti
þannig að selja; ef avöxturinn yrdi als
menniligr; þá verður þó afursins groði
herum 53 Ríkisdala virði, og abatinn,
þegar allur Kostnadir er fræreiknadur,
yfir 30 Rd. (k) af svo litlum afri.

Mismunur
núr á
Korns og
Eplafeng-
num.

Bili menn bera forus og Eplafeng-
ginn saman, er mismunurinn auðsen.
Það er stor heppni þegar goðir Epla
aftrar gefa af sér 5 eða 6 faldr. Latum
oss taka Ruginn, sem hinn dýrasta af
öllum forntegundum, og meta sem hann
nú á dogum kostar; þá gefur þó aður
greindur afur alldri meira Rug af sér
enn fyrir 24 Rd., sem er þridiungi minna,
að öllum kostnadi ireiknudur, enn abas-
tinn af Jarð-Eplunum; og er þó Rug-
fengurinn sialldan svo mikill sem nú var
rað fyrir gert, því i fyrra seðf eingin
yfir þridiung utsædis, og miklu síður
koma adrar korns tegundir til jafns þar
við. Her að auki geta menn og plantad
Kartoflur i sama afur sem aður hefir
borid

(k) Í Íslandi er það aðgætandi, að bæði kost-
nadir og abati verður minni, enn þar fy-
rir ætti og mætti þó Eplin vera i sinu gilldi.

borid Rüg, og onytur er til annars enn
Hafraðeðis; misvept ær Kartoflum er
sidur ad ortaz enn korninu sialsfu.

Noðfrir klaga yfir Foodurmissi ær
Epla ofrunum og hvað skulu menn þar
um dæma. 3 Þyðskalandi sumstadar
veit eg ad Zurtin sialsf gilldir fyrir gort
fodur, en sakir þess menn mega fastan tru-
nad aleggja ad Zurta slatturinn, ein-
kum hafi þær ekki borid blomstur, veldur
miklu illu og hindrar eplavöxtinn, svo æt-
la eg ekki ad hafa þetta mer til afboru-
nar, jafnvel þó Zurtin i þessu æsigko-
mulagi se mikid skemt fodur, og ei an-
nan veg nytandi enn sunud til æburðar;
auk þessa er og allur skadi bættur, þær
fenadurinn, (sem sidar skal sagt verda)
nytur somu Zurtar ær annan haatt, og
ævöxturinn er yfir gnæfsanlegri enn af
korninu sialsfu; ad eg eigi tali um Zæ-
darinnar goda umbreyting hyar uppær
eru dæmi deginum liosari, nesnifiga ad
sæ afur er ekki þesur borid eptir sinu
Zardlagi og ærsins vedurættusari meir
enn fiordung edur fimtunga urðeðis, gaf
seinna af ser 11 edur 12 salldan groða
æn nockurs æburðar; vegna þess Kar-
toflurnar höfdu verid plantadar ær honum
ærid ædur (1) og er svo þannig uttalad
um Eplafenginn.

B 2

Annar

- (1) Næsta ær eptir Vatæturnar sære madur i
Einglande æfurinn með hveiti og sæ sem
þptast rifulig uppsæra.

Annar Capítuli.

Um Jardeplanna Brufan og Nýtsfend.

Uppá margfallðan mátt er hverjum
búmanni hægt að fara sér greindan
arðort til nota.

Til fadu. Þær Zelendsku edur so fölludu Ra-
staniu Kartoflur eru sneckgodar og
öðrum betri til matar og þvi tilreiddar þar
af ymsir rettir með mörgu mati. Vid
þessa godu, driugu og heilnæmu sædu
giæti almuga folk mikid sparad annan
mat, en þar ed það eptir einfelldni sinni,
og gedþocka hefir styn að að breyta til,
og tilbua af arðertinum samilliga retti,
þar vil eg læta hia lida i þetta sinn að
skrifa öðrum föðreglur sem betur eru
upplýstir einn bondamugurinn; en þar
a mot leggja meira fapp að að gefa til
vitundar hvernig, bædi þessi og aðrar
tegundir brukaz til almennra nota.

Ad baka
braud af.

Þessi arðortur, og fierilagti su-
Engelska tegundin, er so god og ypparlig
til að baka braud af, að korn, ef skor-
tur er að Rugnum tekur honum ekki fram.
Hver einn er giæta vill skynsemi sinnar
ma, læta og vidurkenna að braud af
Kartoflum og Rugmeli rett tilbuid og
bakad

bakad hefur eins godan smect, og iast vel betri, eptir sumra medkenningu, enn gott, hreint og oblandad Rugbraud.

Udferdin er þessi: Madur þvær Eplin fyrst vel i vatni, sydur svo i potti þar til þau verda meyr og hellir seyðinu ut, og hrærir síðan i með þvöru edur freistir sundur með hendiinni meðan seyðid er volgt, þangad til allt er orðid að mauki. 1. Kutur Rugmels er nogur i haalsfan annan edur 2 kuta af Eplum. Giordapart melsins hnóðar madur saman við Kartoflurnar strax um kvöldid og lætur vöðvan ræða haalsfan sem i Eplum er og hellir eingu vatni i melid. Surdeig og gler sem i er laztid má ecki hellsur vera eins mikid og i öðru braudi. Miolid sem geymt var frá kvöldinu ædur skal madur taka um morguninn eptir, og hnóða saman við hitt æminsta deig, baka síðan eins og annað braud.

Áf æðertinum verður og einnig Til Bren-
brennt brennivín þegar menn vilja læta nívins.
nóckud saman við af mallti er stefur æ
þennan hátt: Madur tekur þriá Giordu
parta af því korni sem ætlað var til bren-
nunnar, og i stadinn þess sem æbrestur,
Kartoflur. Til dæmis; 6 fleppur mallts
og 4 fleppur af Kartoflum gillaða við
eina tunnu korns eða mallts en madur
fær þó haalsu meira brennivín af Kartof-
lum enn mallti með því moti að malltid

einsamallt fyrst se lautid i umvelltukie-
ralldid (m) eins og sidur er til, er menn
falla þuravelltu (n), þegar þetta er
buid eiga Kartoflurnar að sioda; i vat-
ni, hveriu maður hellir i aðurgreint
kieralld og hrærir þar i, þangad til Ep-
lin moltna i sundur. Síðan er aðferdin
sem vanaleg, nema þetta einasta er athu-
gaverdt, að þegar allt er komid i ketilinn
og hitna tekur, þá hliota menn idugliga
að hræra i svo Kartoflurnar sem eru
þungar i síðafum ser, næi ekki að setia;
æ botninn. Eplabrennivinið smækar
i vissu tilliti betur enn fornbrennivin.

Til Stis-
felss.

Af Kartoflum kann tilbua; stífelsi
fullkomliga eins gott ef ekki betra enn af
hveiti, her til þarf hverki mikla Kunst
ne ervidi, og omaðslaunin fyrir 16 pund
Stífelsis verda her um 16 Skillingar
edur 7½ Dassar.

Kartoflurnar skola; fyrst upp ur
hreinu vatni, síðan risur maður þær ofan
i stóran sax eda keralld, hellir svo vatni
ofan æ það sem niður er risid hrærir i,
og lætur þar eptir standa kyrt her um 2
stundir. Þvi næst er best að hella ollu
þessu með vatni i þykkva hærsu og hræra
stífellt i, þá rennur stífelsid edur hveitis
meðid niður ur þinni ásamt vatninu,
en

(m) Mæstefaret.

(n) Löt Mæsting.

en þad stædsta verdur eptir og fastaz fyrir
svin med ødru þesskonar. Wenn
geta og til hægri verka þrýkt því sem ni-
dur er rifid i gegnum þoka ef sami er ecki
allt o/gisinn.

Stifelsid hrærir madur upp i sama
vatni og lætur þad standa einn halsan
dag edur og þar til stifelsid er soekid til
borns, þar hellir madur vatninu ut,
og ødru fersku i aptur, hrærir sidan i ad
nyu þar til stifelsid er fallid til borns,
og þetta gengur þangad til stifelsid er or-
did hreint hvitt, og vatnid litaz ecki
lengur upp yfir stifelsinu, sidan max hella
ut vatninu og laata stifelsid standa i hals-
fan dag, og þar sker madur þad upp ur
ilaxtinu med hnif, og breidir þad ut a
Skædi til þerrirs annadhvert i vindblæ,
eda heitu husi og allra sidast a kakalosui.

Ef vill, max og stifelsid liggia og þor-
na hægt og hægt einn dag og þar eptir
setiaz inn i bakaraofuinn þar braudid er
tefid burru.

Þetta er ætid athuga verti, ad sti-
felsid mæti ecki ofsterkum þurkji fyrstunni,
sidan þolir þad nokkud meir. Þad væri
heldur ecki stærri lagi ef mikid væri til, ad
þurka stifelsid a utþondum, llereptsgrein-
dum yfir elldglædum.

Þegar stífelsid er orðid þurt, lætur
madur það i saald, so fer það smara ni-
dur ur, en hitt verdur eptir er meliast
æ med kessi og sigtað i gegnum Silfislæ-
dur, til þess það verdur ad hærpudur-
hveiti, hvert ad sonnu er brúfanligt en
þo þyngra enn annad og lodir verr vid.
3 hveiti braudum fer Kartoflu melid mik-
lu betur med sig, enn Rug eda byggmel;
af einni eplatumnu verda 16 pund stífelsis
og stundum fleiri einkum ef brúfadar eru
þær storu gulu.

Álf alls þessa sem áður er sagt eru
Eplin og nyttsamleg til ad ala æ allra
handa kviksenad.

Defnifiga
Svin.

Svinin verda langtum feitari af
Kartofflum enn öðru kornu og betri ætu.
Þau storu og mogru Svin mega hafa
meira fodur enn feitu og litlu svinin.
Handa 1 svini eru 4 tunnur Epla kapp-
nogar. Þo er þörf ad Eplin ætíð fyrst
sieu sodin i vatni, og vatnid gefid svinu-
num med. Saman vid lætur madur þær
so kolludu Berni ef hun er til, en sie
það eeki, eru svinin eins ænægð; þo hefi
eg vitad ad fatein fyrst framan af hafa þris-
fast vid ad jeta. En þo mæ madur
eeki læta undan, og gefa þeim annad
fodur.

Ösodin skemd og suin. Jarðepli eru
nogu god handa þeim svinum er alast eiga
allann

allann veturinn því þau þrífast af slíkri
fæðu miklu betur enn korni.

Menrsodin Epli saman við saxadan Þic og
Kyr.
hálm er dæindis gott miðkur fodur fy-
rir fyr og fie.

Hænfi, Endur og Gíæfir þrífaz Fugla.
dægiliga og fitna af fodnum Kartoflum.

Sama gildir einnig um hestana. Hesta.
Því margir af þeim eta Eplin osodin me-
ðan. Þau eru litil eða stórin sínaðtt í sun-
dur með hnifi, þó er betra að blanda
þeim saman við annað fodur, því þá
meltast þau betur í maganum. Þetta
sem hér er umtalað hafa að sonum ecki
margir reynt, en þó veit eg þar uppar
noður dæmi. Í Englandi plaga menn
að fodra pulsklaara og stundum reidhesta
með Gulum rotum. Því munu Jarde-
plin þá ecki vera í þessu tilliti eins god-
sem bæði eru styrkiandi, langtum miðri-
fari enn tiedar rætur og þá að auk þess
nadar minni. Að minstað kosti er sannpro-
fad hverfu hestarnir þrífast betur af Jar-
deplunum enn hafrafodri.

Jeg vil ennú setja Reikning upp og axbati af
Epla + fein-
ginum.
vita hvemikill axbatinn verður þá farid
er að öllu sem axdur er sagt.

Það er deginum líofara að ur tveis Til
Brauds.
mur runnum Epla verður eins mikid
B 5 braud

braud og einni tunnu mels. Nu kostar
1 tunna mels 4 Ríkisdali eða 1 stort
Hundr. 50 $\frac{1}{2}$ Gist.

1 Tunna Epla hefur hingad til sems
dyrst kostad 5. eða 6 mörk, og laxtum
baxdar tunnurnar kosta 2 Ríkisdali, eður
85 $\frac{1}{2}$ Gist. Það er hálftu minna enn melid,
og ein tunna Epla uppá þann mæta gefur
2 Ríkisdali, og þar ed 1 tunna mels er
nog ad laxta saman við 2 tunnur Epla,
sparar madur 2 Ríkisdali við hverja tun-
nu mels, sem ætlud var til braudfins.

Eða er þetta ekki stor hægd og bus-
drygindi fyrir saxtaka i þessari oaxran.
Kostnadurinn og omakid með ad tilbúa
Kartoflurnar, er ekki meiri enn melmæ-
lunin.

Uf tveimur tunnum Epla fær madur
Brenni- so mikid brennivín sem tveimur tunnum
vins. mallts.

Malltid kostar 16 mörk; laxtum vera
ad hver tunna Epla kosti 5 eða 6 mörk,
so er þo axbatinn 4 mörk og fram undir
einn Ríkisdal, og uppá þann mæta fær
madur fyrir eina Epla tunnu tvo fletta
dali.

Af einni tunnu Epla verdr 1 fior- Stifelsis.
 dungur og 12 merkur Stifelsis, sem er
 ad verdaurum 2 Rikisdalir. Seu nu
 Eplin 5 eda 6 marks virði, og omaks
 launin 2 mörk, þá er 1 mark sem ardur
 er sagt fyrir hverjar 16 merkur. Ver-
 dur arbatinn á hverri tunnu þegar kost-
 nadurinn er fræðisnadir herum 4 eda
 5 mörk, þá er í allt 10 mörk.

Latum oss íafna Hveiti og Kartof-
 lu stifelsinu saman og sía hverfu stor-
 mismunurinn er. Nadur fær af godri
 tunnu hveitis 8 merkur og 6 fiordunga edur
 ad mestalagi 4 merkur og 7 fiordunga
 stifelsis, og eins mikil af 2 tunnum
 epla. Nu kostar 1 tunna hveitis 4 Ri-
 kisdali, en 3ard Eplin eeki meira enn 2
 Rikisdali, so er auðsáanligt ad arbatinn
 er trofallt meiri af Kartoflunum enn hveis-
 tinu; og væri þá eeki betra ad bruka
 hveitid til annars? Hvaraf væða má
 ad monnum væri miklu betra ad tilbúa
 allt sit stifelsi af kartoflum enn hveiti.

Ad rífa nidur svo miklar Kartoflur
 sem þarf til verksmidia (o) stifelsis heild
 og væri ofur mikil og kostnadaröm fy-
 rirhofa; menn ættu þarfyrir í þess stad
 ad mala arvortinn med litilli Mylnu svo
 smætt sem annars er vandi til. En spurð
 má hvert litlar og margar verksmidiur
 væri

væri ekki betri einn sálar stórar? eða hvert mundi fátækur almugi konur og börn heima hía síaðsum sér ekki geta ann stors kostnadar ríðid niður fæcinar Epla tunnur í Stífelsi? og hversu stórt gagn og aabati væri það ekki ef þessháttar fólk síaðst ætí afurkorn til að sá Eplunum í? Eða mundi það þá ekki geta selt Stífelsid fyrir minna verð enn aðrir, og þó hafa ríðugligt upphelldi.

Til að ala
fénad þar
med.

aabatinn af að ala Svin að Eplum, liggur einnig í augum uppi. Fjórar tunnur hafra duga valla til að ala eitt markgurt Svin að, 1 tunna hafra kostar 7, 8 og íafnvel 9 mörk. Og í þann máta þyrfti maður að kosta herum 5 Ríkisdóllum uppá að seita eitt Svin. Bili maður kaupa baunir sem bæði eru driugar og standa vel undir í þessu tilliti, þá ganga þó upp að minsta kosti 2 tunnur er kosta allt eins mikið. Fjórar tunnur Epla sem duga nog til að ala 1 Svin að kosta 20 eða 24 mörk. Hvar af kemur að maður sparar 6, 8, eður íafnvel 10 mörk við að ala hvert. Og ein tunna af Eplum verður þó uppá síðkað stíð 7 eður 8 marks virði. Um annan fénad er getið áður, og Eplanna nýt semd áðurstíð í því tilliti.

Bili nokkur segja að þessi minn Reikningur se grundadur að þessarar or alldar korns dýrleika, og þaraf flíotandi aabati

æbati verði miklu meiri enn annars, þá meðfenni eg að þetta er satt; því Eplanna stóra nýtsemd sem eru obrígdulari enn fornið, og opt koma sér vel þegar þetta brestur, er þaraf olldungis auðsáanleg.

Því næst er þetta aðgíetandi að þar eg hefi reiknad Eplin dýrara enn vera ætti, ef almenníngur hefði nog þaraf, so mun minn Reikningur þó sannast á meðelmæta fornarum; og laxtum nu fornið alldregi vara svo vel, þá mun þó Eplagnægdin koma morgum til að spara fornið og færa til annara landa, eða geyma til í hallæristíðinni. Hefdu eingin Jardepli verið í Þýskalandi þegar stríðið var seinast, þá mundi bæði herenn og alþýða hafa dædd af hungri og braudleysi.

Af þessum Reikningi sem allur er grundadur á eigin reynslu, og hver einn skal prófa og sanna réttan að vera; má síðar hverfu nýtsamur tíedur ávortur er, og hverfu inniliga ofkandi væri að sami mætti dýrkast af alþýðu og útbreiddast almenningi til nota.

Eg er olldungis scattur af þetta hver með Seisfabins tilstyrk fær í nokkru hialspad þartil.

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

Fig. 1.

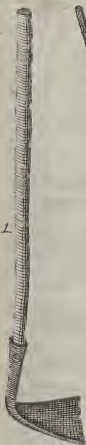

Fig. 2.

